

Cvičení LAA10

Skalární součin

1. V \mathbb{R}^2 definujeme zobrazení $\langle \vec{x} | \vec{y} \rangle = x_1 y_1 + 2x_2 y_2 + x_1 y_2 + x_2 y_1$, kde $\vec{x} = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix}$ a $\vec{y} = \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \end{pmatrix}$.
Je to skalární součin?
2. V \mathcal{P} definujeme $\langle x | y \rangle = x(0)\overline{y(0)} + x(1)\overline{y(1)} + x(2)\overline{y(2)}$. Je to skalární součin?
3. Necht V je reálný vektorový prostor funkcí definovaných a spojitých na intervalu $\langle 0, 1 \rangle$.
Dokažte, že následující zobrazení je skalární součin na V .

$$h(f, g) = \int_0^1 f(t)g(t)dt \quad \text{pro každé } f, g \in V.$$

4. V \mathbb{R}^3 definujeme skalární součin $\langle \vec{x} | \vec{y} \rangle = 4x_1 y_1 + x_2 y_2 + x_3 y_3 + x_1 y_2 + x_2 y_1$. Najděte všechny vektory kolmé na \vec{e}_1 .
5. V unitárním prostoru \mathbb{C}^2 najděte dvě různé ON báze.

6. V eukleidovském prostoru \mathbb{R}^4 je dán podprostor $P = \left[\left(\begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ -1 \\ 3 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 4 \\ 5 \\ 5 \\ -12 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \\ 1 \\ -2 \end{pmatrix} \right) \right]_{\lambda}$.
Najděte ON bázi P . (a) Bez použití Gram-Schmidta a (b) s použitím Gram-Schmidta.

7. V eukleidovském prostoru \mathbb{R}^4 doplňte vektory $\left(\frac{1}{2} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix}, \frac{1}{6} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 3 \\ -5 \end{pmatrix} \right)$ na ON bázi.
(a) Bez použití Gram-Schmidta a (b) s použitím Gram-Schmidta.

Domácí úkoly

1. Uvažujme prostor V z příkladu 3. Zjistěte, zda jsou polynomy e_1, e_2, e_3 ON (připomeňme, že $e_1(t) = 1, e_2(t) = t, e_3(t) = t^2$). Pokud nejsou, ortonormalizujte je, tj. najděte ON funkce f, g, h tak, že $[e_1, e_2, e_3]_{\lambda} = [f, g, h]_{\lambda}$.
2. Vytvořte program pro ortogonalizaci vektorů pomocí Gramova-Schmidtova ortogonalizačního procesu v prostoru \mathbb{R}^n . Necht uživatel sám zadává, jak vypadá skalární součin (např. pomocí matice odpovídající kvadratické formy ve standardní bázi). Program musí samozřejmě kontrolovat, zda jde o dobře zadaný skalární součin (vhodné je využít Sylvesterova kritéria). A dále samozřejmě uživatel zadává, jaké vektory chce ortogonalizovat (libovolný počet mezi 1 a n). Program musí kontrolovat jejich LN. (2 týdny)